

Het Evangelie van Nicodémus

De Nag Hammadi Geschriften, Jacob Slavenburg, Willem Glaudemans e.d., Ankh-Hermes 2004. Enige Nieuwttestamentische Apokriefe geschriften (3 dln.), vertaald door R. ten Kate en C.A. Tukker, De Banier 1984, 1994, 1998. Apocriefen van het Nieuwe Testament door A.F.J. Klijn, Uitgeverij Ten Have, 2006 Dit boek werd later ook genoemd het Evangelie van Nicodémus, omdat deze er de voornaamste rol in vervulde. Het bestaat uit 2 delen, namelijk de Acta Pilati, ofwel Handelingen van Pilatus, en de Descensus Christi ad Inferos, ofwel Hellevaart van Christus. Het laatste, het kleinste deel werd later toegevoegd.

Er zijn diverse vertalingen bekend vanuit het oorspronkelijk Grieks, zoals Latijn, Koptisch, Syrisch en Aramees. Handelingen van Pilatus beweert een ooggetuige verslag te zijn van Jezus' proces en executie. De inleiding van het geschrift verwijst naar keizer Theodosius II, waaruit blijkt dat het zijn uiteindelijke vorm heeft gekregen aan het begin van de vijfde eeuw. Al vanaf het midden van de tweede eeuw wordt er door de christelijke schrijver Justinus in zijn Apologie 35.9 en 48.3 over acta geschreven die door Pilatus naar aanleiding van het proces tegen Jezus zouden zijn geschreven. Het is de vraag of deze toen nog werkelijk voorhanden waren. Meestal neemt men echter aan dat het werk grotendeels in de loop van de vierde eeuw geschreven is. Maar de belangstelling daarvoor is een teken dat er een behoefte bestond om de gebeurtenissen rondom de dood van Jezus nauwkeurig te leren kennen.

Het Evangelie van Nicodémus, wil aan dit verlangen voldoen. Het ziet er zeer officieel uit. Niet alleen zijn de Romeinen bij de opstelling betrokken, maar ook de Joodse leiders. Voor zover ze in het Nieuwe Testament terloops worden genoemd, worden ze nu uitvoerig aan het woord gelaten. De inhoud voldeed zo aan de

nieuwsgierigheid van de christenen maar diende ook een apologetisch doel. Op blz. 73-74 is al gezegd dat er onder de christenen vooral belangstelling was voor de rol die de Romein Pilatus bij dit alles heeft gespeeld. Met betrekking tot het beeld dat hier van Jezus wordt gegeven, is het duidelijk dat er een verlangen bestond naar kennis aangaande de historische betrouwbaarheid. Het tweede deel, van de neerdaling ter hel, verhaalt dat Jezus na zijn dood eerst naar de hel gegaan is en wat daar gesproken is. In later tijd kwamen er nog enkele aanhangsels bij, zoals een brief van Pilatus aan keizer Tibérius, waarin hij zich excuseert over de terechtstelling van Jezus. In de oude kerk was een van de hoofdleringen, dat men geloofde dat Jezus de macht van de duisternis verbrak en overwon en de zielen bevrijdde uit de gevangenschap van de duivel in de hel. De hellevaart van Jezus was een geliefd thema in de oude kerk. Het feit wordt duidelijk verwoordt in de 12 Geloofsartikelen, waar van Jezus gezegd wordt: gekruisigd, gestorven, begraven, ... nedergedaald ter hel. In de tijd van de reformatie werd deze gedachte gecorrigeerd door de meeste Reformatoren. Zij leerden dat Jezus neergedaald is ter hel, betekent dat Jezus aan het kruis verschrikkelijke helse strijd en aanvechtingen heeft geleden. Dezelfde opvatting wordt geleerd in de Heidelbergse Catechismus (zondag 16 vraag 44). Eigenlijk iets heel anders, dan zoals er in de oude kerk over werd gedacht. Dit tweede gedeelte wordt in deze digitale versie niet weergegeven.

39 Inleiding Ik, Ananias,³⁷ een officier van de Pretoriaanse Garde, onderlegd in de wet, was in kennis gekomen met onze Heere Jezus Christus uit de Heilige Schriften die ik gelovig had leren kennen; een man die bovendien de heilige doop waardig gekeurd werd. Toen ik een onderzoek ingesteld had naar de toenmaals opgestelde acta naar aanleiding van onze Heere Jezus Christus die de Joden ten tijde van Pontius Pilatus op schrift gesteld hadden, vond ik de volgende verslagen in de Hebreeuwse taal. Ik heb ze door Gods goedheid in het Grieks vertaald, zodat allen die de naam van onze Heere Jezus Christus aanroepen ze kunnen lezen. Dit vond plaats in het zeventiende jaar van de regering van onze keizer Flavius Theodosius en in het zesde jaar van de Nobilitas van Flavius Valentinianus, in de negende indictie. Welnu, ieder die dit leest en in een ander boek overneemt, neem mij in gedachten en bid voor mij dat God mij genadig mag zijn en de zonden die ik tegen Hem gedaan heb, moge verzoenen. Vrede aan die lezen, aan die luisteren en hun huisgenoten. Amen. Het begin van het verslag van Nicodemus In het negentiende jaar van de regering van de Romeinse keizer Tiberius, toen Herodes koning van Galiléa was, in het negentiende jaar van zijn regering, op de achtste dag voor de calendae van april, dat is op de vijftiengste maart, gedurende het consulaat van Rufus en Rubellio, in het vierde jaar van de tweehonderdste Olympiade, toen Josef Kájafas hogepriester over de Joden was. Wat Nicodemus na de kruisiging en het lijden van de Heere heeft vastgesteld en overgeleverd over het doen en laten van de opperpriesters en de overige Joden - deze Nikodémus had dat dus in het Hebreeuws geschreven - luidt als volgt: De Joden richtten een verzoek tot Pilatus om Jezus te ondervragen 1. 1 De opperpriesters en de Schriftgeleerden kwamen in vergadering bijeen, namelijk Annas en Kájafas, Semes, Dathaës en Gamaliël, Judas, Levi en Naftali, Alexander en Jaïrus en de overige Joden. Ze kwamen bij Pilatus om Jezus van vele dingen te beschuldigen. Ze zeiden: „We weten dat Hij de zoon van Jozef de timmerman is en zijn moeder is Maria maar Hij zegt van zichzelf dat hij de Zoon van God is en Koning. Maar bovendien ontheiligt Hij de sabbat en Hij wil onze voorvaderlijke wet afschaffen.” Pilatus zei hen: „En wat doet Hij dan wel waaruit blijkt dat Hij de wet wil afschaffen?” De Joden zeiden: „We hebben een wet dat we niemand op sabbat zouden genezen. Maar deze man met Zijn boze streken heeft op

sabbat lammen, verminkten, verlamden, blinden, kreupelen, doven en bezetenen genezen." Pilatus zei tegen hen: „Met wat voor boze streken?" Ze zeiden hem: „Hij is een tovenaars en door middel van Beëlzebub, de overste van de duivels werpt Hij boze geesten uit en ze zijn alle aan hem onderworpen." Pilatus zei tegen hen: „Het is onmogelijk om demonen met een onreine geest uit te werpen maar alleen door de god Asclepius." 2. De Joden zeiden Pilatus: „We verzoeken uwe majesteit om Hem voor uw rechterstoel te dagen en Hem te verhoren." En Pilatus nodigde hen bij zich uit en zei: „Vertel hoe ik als stadhouder een koning kan ondervragen?" Ze zeiden: „Wij zeggen niet dat Hij een koning is, maar dat hij dat van zichzelf zegt." En Pilatus gaf zijn bode opdracht en zei hem: „Laat Jezus op een rustige manier voorgeleid worden." De bode ging weg en toen hij zag Wie het was viel hij voor Hem neer. Hij nam de sjaal die hij 40 in zijn hand hield, breidde die op de grond uit en zei tegen Hem: „Heer, loop hierover naar binnen want de stadhouder nodigt u uit" Maar toen de Joden zagen wat de bode had gedaan, schreeuwden ze naar Pilatus en zeiden: „Waarom gaf u geen bevel door middel van een heraut dat hij moest komen maar deed u dat door een bode? Want zodra de bode Hem zag viel hij voor Hem neer en spreidde een sjaal op de grond en liet Hem daarover als een koning lopen." Het verhaal van de bode 3. Toen liet Pilatus de bode komen en zei hem: „Waarom heb je dit gedaan en heb je je sjaal op de grond gelegd en liet je Jezus daarover lopen?" De bode antwoordde hem: „Heer stadhouder, toen u mij naar Jeruzalem stuurde, naar Alexander, zag ik hem op een ezel zitten en de kinderen van de Hebreeën hielden takken in hun hand en schreeuwden het uit. Anderen spreidden hun kleren voor hem uit en zeiden: „Geef nu redding, Gij die in de hoogste hemelen zijt. Gezegend is Hij die komt in de Naam van de Heere." 4. De Joden riepen de bode toe: „De kinderen van de Hebreeën schreeuwden in het Hebreeuws, hoe weet je dat in het Grieks?" De bode antwoordde: „Ik vroeg een Jood en zei: „Wat roepen ze in het Hebreeuws?" En die vertaalde het voor mij." Pilatus zei tegen hem: „En wat schreeuwden ze in het Hebreeuws?" De Joden antwoordden hem: „Hosanna membromè, baruchamma adonai." Pilatus vroeg hen: „En dat „hosanna" en de rest, hoe moet je dat vertalen?" De Joden gaven ten antwoord: „Geef nu redding, Gij die in de hoogste hemelen zijt. Gezegend is Hij die komt in de Naam van de Heere." Pilatus zei tegen hen: Als jullie ervan getuigen zijn dat deze woorden door de kinderen gesproken zijn wat heeft de bode dan misdaan?" Toen werden ze stil. De stadhouder zei tegen de bode: „Ga naar buiten en breng Hem binnen zoals je wilt." En de bode ging naar buiten en deed net als tevoren en zei tegen Jezus: „Heer, ga binnen, de stadhouder nodigt u uit." Het verhaal van de vaandel dragers 5. Toen Jezus binnenkwam en de vaandel dragers hun vaandels vasthielden, neigden de beelden op de vaandels zich en brachten Jezus hulde. Toen de Joden zagen dat de standaarden dit deden, hoe ze zich neigden en Jezus hulde brachten, begonnen ze hard tegen de vaandel dragers te schreeuwen. Maar Pilatus zei tegen de Joden: „Zijn jullie niet verbaasd hoe de beelden zich neigden en Jezus hulde brachten?" De Joden zeiden tegen Pilatus: „We zagen hoe de vaandel dragers bogen en hem hulde brachten." En de stadhouder ontbood de vaandel dragers en vroeg hen: „Waarom hebben jullie dit gedaan?" Ze antwoordden Pilatus: „Wij zijn Grieken en tempelvereerders, hoe zouden we Hem hulde brengen? We hielden de beelden immers vast maar ze neigden zich uit eigen beweging en brachten Hem hulde." 6. Toen zei Pilatus tegen de leiders van de synagoge en de oudsten van het volk: „Zoekt ervaren en sterke mannen uit om de standaarden vast te houden en laat ons zien of de beelden uit zichzelf buigen." Daarop namen de oudsten van het volk twaalf sterke en ervaren mannen en lieten hen de standaarden met zes man tegelijk dragen en ze stonden voor de rechterstoel

van de stadhouder. En Pilatus zei tegen de bode: „Haal Hem uit het gerechtsgebouw en breng Hem opnieuw op welke manier je maar wilt.“ En Jezus verliet het gerechtsgebouw met de bode. En Pilatus liet hen komen die de beelden tevoren hadden gedragen en zei hun: „Ik heb bij het welzijn van de keizer gezworen dat indien de standaarden niet buigen als Jezus binnenkomt, ik jullie hoofd zal afhakken.“ En de stadhouder beval Jezus een tweede keer binnen te komen. En de bode deed als tevoren en vroeg Jezus dringend op zijn sjaal te lopen. Dat gebeurde en 41 Hij kwam binnen. Toen hij binnenkwam neigden de standaarden opnieuw en brachten Jezus hulde. Het bericht van de vrouw van Pilatus 2. 1. Toen Pilatus dit zag werd hij bang en probeerde zich van zijn rechterstoel te verheffen. En terwijl hij dat van plan was, kwam er een boodschap van zijn vrouw: „Laat je niet in met deze rechtvaardige Man, want ik heb vannacht naar aanleiding van Hem veel geleden.“ En Pilatus liet al de Joden roepen en zei tegen hen: „Jullie weten dat mijn vrouw godvruchtig is en dat ze geneigd is zich met jullie Joodse geloof in te laten.“ Ze antwoordden hem: „Ja, dat weten we.“ Pilatus zei hun: „Kijk, mijn vrouw zendt mij een boodschap: “Bemoei je niet met deze rechtvaardige Man, want ik heb vannacht naar aanleiding van Hem veel geleden.“ De Joden antwoordden Pilatus: „Hebben we u niet gezegd dat Hij een tovenaars is. Let maar op, Hij heeft uw vrouw een droom ingegeven.“ 2. En Pilatus riep Jezus bij zich en zei hem: „Wat deze mannen tegen u inbrengen, zegt u dat niets?“ Jezus zei: „Als ze machteloos waren, zouden ze niets zeggen, want ieder mens heeft macht over zijn eigen stem om zowel goed als kwaad te spreken. Ze moeten zelf maar zien.“ Onenigheid tussen de getuigen 3. Toen antwoordden de oudsten van de Joden en zeiden tegen Jezus: „Wat zullen we zien? In de eerste plaats dat u een buitenechtelijk kind bent; in de tweede plaats dat u geboorte de moord op de kinderen in Bethlehem ten gevolge had en in de derde plaats dat uw vader Jozef en uw moeder Maria naar Egypte zijn gevlucht omdat ze zich onder het volk niet konden vertonen.“ 4. Er stonden daar enige vrome Joden bij die zeiden: „We zeggen niet dat Hij een buitenechtelijk kind is want we weten dat Jozef met Maria verloofd was en hij dus niet buitenechtelijk is.“ Daarop zei Pilatus tegen de Joden die daarover spraken: „Jullie bewering is niet juist want er was sprake van een verloving zoals jullie volksgenoten zeggen.“ Annas en Kájafas zeiden tegen Pilatus: „Wij, de hele menigte, roepen dat Hij een buitenechtelijk kind is en we worden niet geloofd. Dit zijn proselieten en leerlingen van Hem.“ En Pilatus riep Annas en Kájafas bij zich en zei hun: „Wat zijn dat, proselieten?“ Ze antwoordden: „Dat zijn mensen die van Griekse afkomst zijn en nu Joden zijn geworden.“ Degenen die hadden gezegd dat Hij geen buitenechtelijk kind was, namelijk Lazarus, Asterius, Antonius, Jacob, Amnes, Zeras, Samuël, Izak, Fineës, Crispus, Agrippa en Judas, zeiden: „We zijn geen proselieten geworden maar we zijn afstammelingen van de Joden en spreken de waarheid want we waren aanwezig bij de verloving van Jozef en Maria.“ 5. En Pilatus riep deze twaalf mannen bij zich die ontkenden dat Hij een buitenechtelijk kind is en zei hun: „Ik bezweer jullie bij het heil van de keizer: Is jullie bewering waar dat Hij geen buitenechtelijk kind is.“ Ze zeiden Pilatus: „We hebben een wet die ons verbiedt te zweren want het is een zonde. Maar laten de anderen zweren bij het heil van de keizer dat het op straffe des doods anders is dan we hebben gezegd.“ Pilatus zei tegen Annas en Kájafas: „Geven jullie hierop geen antwoord.“ En Annas en Kájafas zeiden Pilatus: „Deze twaalf mannen die zeggen dat Hij geen buitenechtelijk kind is, worden geloofd. Maar wij, de hele menigte, die roepen dat Hij dat wél is en een tovenaars, iemand die zegt de Zoon van God te zijn en koning; wij worden niet geloofd.“ 6. En Pilatus gaf opdracht dat de hele menigte naar buiten zou gaan behalve de twaalf mannen die hadden ontkend dat Hij een

buitenechtelijk kind is. En hij beval dat Jezus 42 apart werd genomen. En Pilatus vroeg: „Op grond waarvan willen ze hem doden?” Ze antwoordden Pilatus: „Ze zijn afgunstig omdat hij genezingen verricht op sabbat.” Pilatus zei: „Willen ze hem dan doden vanwege een goed werk?” Ze antwoordden hem: ja.” Pilatus vraagt of Jezus koning is en spreekt over de waarheid 3. 1. Toen werd Pilatus kwaad en verliet het gerechtsgebouw en zei hun: „Ik roep de zon tot getuige dat ik geen enkele schuldige daad bij deze man kan aantreffen.” De Joden antwoordden en zeiden tegen de stadhouder: „Indien deze man geen boosdoener was, zouden we hem niet aan u hebben uitgeleverd.” En Pilatus zei: „Neemt hem zelf en beoordeelt Hem naar jullie eigen wet.” De Joden zeiden Pilatus: „Volgens onze wet is het niet geoorloofd iemand ter dood te veroordelen.” Pilatus zei: „Heeft God jullie verboden te doden maar het mij wél toegestaan?” 2. En Pilatus ging het gerechtsgebouw weer binnen, riep Jezus en vroeg hem apart: „Zijt Gij de koning van de Joden?” Jezus antwoordde Pilatus: „Zegt gij dit uit uzelf of zeiden anderen dit over Mij?” Pilatus antwoordde Jezus: „Ben ik een Jood? Uw eigen volk en de opperpriesters hebben U aan mij uitgeleverd. Wat hebt Gij gedaan?” Jezus antwoordde: „Mijn koninkrijk is niet van deze wereld. Was immers Mijn koninkrijk van deze wereld dan zouden mijn dienaren gevochten hebben om te voorkomen dat Ik aan de Joden zou worden uitgeleverd. Welnu, mijn koningschap is niet van hier.” Pilatus zei tegen hem: Zijt Gij dus toch een koning?” Jezus antwoordde hem: Gij zegt dat Ik een koning ben, want daarom ben Ik geboren en gekomen dat ieder die uit de waarheid is Mijn stem zou horen.” Pilatus zei tegen Hem: Wat is waarheid?” Jezus antwoordde hem: „Waarheid komt uit de hemel.” Pilatus zei: „Is er geen waarheid op aarde?” Jezus zei tegen Pilatus: Gij ziet hoe zij die de waarheid spreken, worden beoordeeld door hen die gezag op aarde uitoefenen.” Pilatus wil dat de Joden Jezus veroordelen 4. 1. En Pilatus liet Jezus in het gerechtsgebouw achter en ging naar de Joden buiten en zei hun: „Ik vind geen enkele schuld in Hem.” De Joden zeiden Hem: „Hij zei: “Ik ben in staat deze tempel af te breken en hem in drie dagen weer op te bouwen.” Pilatus zei: „Welke tempel?” De Joden zeiden: „De tempel die Salomo in zesenzeventig jaar heeft gebouwd.”⁹ Deze man zegt dat hij die zal afbreken en in drie dagen zal opbouwen.” Pilatus zei tegen hem: „Ik sta onschuldig ten opzichte van het bloed van deze rechtvaardige man. 2. Jullie moeten maar zien.” De Joden zeiden: „Zijn bloed kome over ons en onze kinderen.” Pilatus riep de oudsten, de priesters en de levieten bijeen en zei in het geheim tegen hen: „Doe dit niet want niets waarvan jullie hem beschuldigen, verdient de doodstraf. Want jullie beschuldiging betreft genezing en ontheiliging van de sabbat.” De oudsten, de priesters en de levieten zeiden: „Indien iemand de spot drijft met de keizer is hij de doodstraf waard, of niet?” Pilatus zei: „Hij is de doodstraf waard.” De Joden zeiden tegen Pilatus: „Indien iemand de spot drijft met de keizer is hij dus de doodstraf waard, maar deze man heeft de spot met God gedreven.” 3. Toen gaf de stadhouder de Joden het bevel het gerechtsgebouw te verlaten. Hij riep 9 Verkeerde interpretatie. Het betreft de herbouw van de tempel door Herodus. In het 18e jaar van zijn regering (sept. 19 – sept 20 v.C.) begint Herodus de tempel te herbouwen, (Jos. Joodse Hist. 15e boek, 14e hfd. 676). De bouw van het Heilige duurde 18 maanden, aan het overige werd 8 jaar besteed, 14e hfd. Nr. 678. Na de inwijding ging men verder met uitbouw e.d. Zie chronologie. 43 Jezus bij zich en zei hem: „Wat zal ik met U doen?” Jezus gaf Pilatus ten antwoord: Wat u is gegeven.” Pilatus zei: „Hoe bedoelt U “gegeven”?” Jezus zei: „Mozes en de profeten hebben over Mijn dood en opstanding tevoren bericht.” De Joden hadden dit toevallig vernomen en zeiden tot Pilatus: „Wat moet u nog meer horen dan deze godslastering?” Pilatus zei de Joden: „Indien deze uitspraak een godslastering is,

neemt hem daarvoor dan gevangen en brengt hem naar je synagoge en veroordeelt hem naar jullie wet." De Joden antwoordden Pilatus: „Onze wet bepaalt dat indien iemand zondigt tegen een ander deze veertig min één slagen moet krijgen en dat wie God lastert, gestenigd moet worden." 4. Pilatus zei hun: „Neemt Hem zelf en straft Hem zoals jullie willen." De Joden zeiden tegen Pilatus: Wij willen dat hij gekruisigd wordt." Pilatus zei: „Hij verdient de kruisiging niet." 5. De stadhouder keek naar de menigte van de Joden die om hem heen stond en toen hij zovelen van de Joden zag huilen, zei hij: „Niet de hele menigte wil dat hij sterft." Maar de oudsten van de Joden zeiden: Wij, deze hele menigte is hier gekomen met de bedoeling dat hij zou sterven." Pilatus zei tegen de Joden: „Waarom zou hij sterven?" De Joden zeiden: „Omdat hij zichzelf Zoon van God en een Koning heeft genoemd." Nikodémus verdedigt Jezus 5. 1. Toen trad Nikodémus, een Jood, voor de stadhouder en zei: „Ik verzoek u, hooggeëerde, mij toe te staan een paar woorden te zeggen." Pilatus zei: „Spreek." Nikodémus zei: „Ik zei tegen de oudsten, de priesters, de levieten en de hele menigte in de synagoge: „Wat zijn jullie van plan te doen met deze Man?" Hij doet vele tekenen en wonderen die niemand anders ooit heeft gedaan of zal doen. Laat Hem los en beraamt geen kwaad tegen Hem. Indien de tekenen die hij doet van God komen, zullen ze stand houden en indien ze van mensen komen, zullen ze tenietgaan. Want ook toen Mozes door God naar Egypte was gestuurd, deed hij vele tekenen die God hem had gezegd te doen voor farao, de koning van Egypte. En daar waren wonderdokters van farao, Jannes en Jambres en die deden heel wat tekenen die ook Mozes deed. De Egyptenaren hielden Jannes en Jambres voor goden. En daar de tekenen die ze deden niet van God kwamen, gingen ze niet alleen zelf te gronde maar ook die in hen geloofden. Welnu, laat deze Man gaan, want Hij verdient niet gedood te worden." 2. De Joden spraken tot Nikodémus: „Ben je zijn leerling geworden en neem je het daarom voor hem op? Nikodémus zei tegen hen: „Is misschien ook de stadhouder een leerling van hem geworden dat hij het voor hem opneemt? Heeft de keizer hem niet in deze waardigheid aangesteld?" Toen gingen de Joden tekeer en knarsten met hun tanden tegen Nikodémus. Pilatus zei hun: „Waarom knarsen jullie je tanden tegen hem wanneer je de waarheid hoort?" De Joden zeiden tegen Nikodémus: Accepteer zijn waarheid en deel zijn lot." Nikodémus zei: „Waarlijk, mag het zo zijn zoals jullie zeggen." Velen getuigen van de wonderen die Jezus heeft gedaan 6. 1. Toen kwam er een van de Joden bij staan en vroeg aan de stadhouder het woord. De stadhouder zei: „Indien je iets wil zeggen, doe dat." En de Jood zei: „Ik lag gedurende achtendertig jaar in smartelijk lijden. Toen kwam Jezus en velen die van demonen waren bezeten en die ziek lagen met verschillende kwalen werden door hem genezen. En een paar jongens kregen medelijden met mij en droegen mij met bed en al en brachten mij bij hem. Toen Jezus mij zag was Hij over mij bewogen en zei me: "Neem je bed op en loop." En ik nam mijn bed op en liep." De Joden zeiden Pilatus: 44 „Vraag hem wat voor een dag het was waarop hij werd genezen." De man die was genezen zei: „Op een sabbat." De Joden zeiden: „Hebben we je het niet voldoende bijgebracht dat Hij op sabbat geneest en demonen uitdrijft?" 2. En er kwam nog een Jood bij staan die zei: „Ik was blind geboren, ik hoorde een stem maar ik zag geen gezicht. Toen Jezus voorbijkwam riep ik met een luide stem: "Heb medelijden met mij, Zoon van David." En Hij kreeg medelijden met mij en legde Zijn handen op mijn ogen en op hetzelfde ogenblik kon ik weer zien." En er kwam nog een Jood bij die zei: ik liep gebogen en hij liet mij door Zijn woord weer rechtop lopen." En een ander zei: „ik was melaats en hij genas mij met een woord." 7. 1. En een vrouw genaamd Bernice riep uit de verte en zei: „Ik leed aan bloedvloeiingen en ik raakte de zoom van Zijn mantel aan en het hield na twaalf jaar

op." De Joden zeiden: „We hebben een wet op grond waarvan het een vrouw niet geoorloofd is een getuigenis af te leggen." 8. 1. En anderen, een menigte van mannen en vrouwen, riepen uit: „Deze Man is een profeet en de demonen zijn hem onderworpen." Pilatus zei tegen degenen die beweerden dat de demonen aan hem onderworpen zijn: „Waarom zijn jullie leraren dat dan ook niet?" Ze zeiden Pilatus: „Dat weten we niet." Anderen zeiden: „Hij bracht Lazarus die dood was, na vier dagen uit het graf tot leven." Toen begon de stadhouder te beven en zei tot de hele menigte van de Joden: „Waarom willen jullie onschuldig bloed vergieten?" Het volk kiest voor Barabbas 9. 1. En hij riep Nikodémus en de twaalf mannen die hadden gezegd dat Hij geen buitenechtelijk kind was, bij zich en zei hun: „Wat zal ik doen? Want er komt opstand onder het volk." Ze antwoordden hem: „We weten het niet. Ze moeten maar zien." Opnieuw riep Pilatus de hele menigte van de Joden en zei: „Jullie weten van de gewoonte dat op het feest van de ongedesemde broden een gevangene aan jullie wordt vrijgelaten. In de gevangenis heb ik iemand zitten die ter dood veroordeeld is, Barabbas, en deze Jezus die voor jullie staat, in wie ik geen schuld kan vinden. Wie willen jullie dat ik aan jullie vrijlaat?" Maar ze schreeuwden: „Barabbas." Pilatus zei: Wat zal ik dan met Jezus doen, die Christus wordt genoemd?" De Joden schreeuwden: „Laat Hem gekruisigd worden". Maar sommigen van de Joden antwoordden: „U bent niet langer vriend van de keizer als u deze Man vrijlaat, want Hij noemt zich Zoon van God en een Koning. U wilt dus hem en niet de keizer als koning." Pilatus zegt dat de Joden zich altijd tegen hun weldoeners verzetten. 2. En Pilatus was kwaad en zei tegen de Joden: „Jullie volk is altijd opstandig en het verzet zich tegen jullie weldoeners." De Joden vroegen: „Wat voor weldoeners?" Pilatus antwoordde: „Ik heb gehoord dat jullie God je in Egypte uit harde slavernij heeft gehaald en jullie veilig door de zee heeft gebracht alsof het droog land was, jullie voedde in de wildernis en jullie manna en kwakkels heeft gegeven en jullie water uit de rots te drinken gaf en jullie de wet schonk. En ondanks dat alles hebben jullie de boosheid van jullie God opgewekt en wilden jullie een gegoten kalf en vertoornen God. En Hij wilde jullie doden. Maar Mozes heeft voor jullie gesmeekt en jullie werden niet ter dood gebracht. En nu beschuldigen jullie mij de keizer te haten." 3. En hij stond op van de rechterstoel om naar buiten te gaan toen de Joden riepen: „Als koning kennen we alleen de keizer en niet Jezus. Immers, wijze mannen brachten 45 hem gaven uit het oosten in de veronderstelling dat hij een koning was. Toen Herodes van de wijzen hoorde dat er een koning was geboren, trachtte hij hem te doden. Maar toen zijn vader Jozef dat te weten kwam, nam hij hem en zijn moeder en ze vluchtten naar Egypte. Toen Herodes dat hoorde, doodde hij de kinderen van de Hebreëen die in Bethlehem geboren waren." 4. Toen Pilatus deze woorden hoorde, werd hij bang. En hij bracht de menigte tot stilte omdat ze schreeuwden en zei tegen hen: „Is Hij daarom degene die Herodes zocht?" De Joden antwoordden: „Ja, dat is Hem." En Pilatus nam water en waste zijn handen ten overstaan van de zon en zei: „Ik ben onschuldig aan het bloed van deze Rechtvaardige. Zie maar." Weer riepen de Joden: „Zijn bloed kome over ons en onze kinderen." 5. Toen beval Pilatus het gordijn voor de rechterstoel waarop hij zat, te sluiten en zei tegen Jezus: „Uw volk heeft U veroordeeld omdat U Koning zou zijn. Daarom heb ik besloten dat U eerst gezeseld zal worden in overeenstemming met de wet van de hooggeëerde keizers en dat Gij dan aan een kruis gehangen zult worden in de tuin waarin Gij werd gearresteerd. En laten Dysmas en Gestas, de twee misdadigers, samen met je worden gekruisigd." De kruisiging en de dood van Jezus 10. 1. Toen vertrok Jezus uit het gerechtsgebouw samen met de twee misdadigers. Toen ze ter plaatse waren, kleedden ze Hem uit en deden een linnen doek om zijn

middel en zette een kroon van dorens op Zijn hoofd. Op dezelfde manier hingen ze de twee misdadigers op. Maar Jezus zei: „Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen.” En de soldaten verdeelden Zijn kleren onder elkaar. En het volk stond naar hem te kijken. En de priesters samen met de leiders bespotten hem met de woorden: „Anderen heeft hij gered, laat hem ook Zichzelf redden. Als hij de Zoon van God is, laat hem van het kruis afkomen.” En de soldaten dreven de spot met Hem door bovendien aan te komen met azijn vermengd met gal en ze zeiden: Als Gij koning van de Joden bent, red Uzelf.” En na de veroordeling gaf Pilatus opdracht de beschuldiging die tegen hem ingebracht was door middel van een opschrift in het Grieks, Latijn en Hebreeuws te vermelden en wel met de woorden die de Joden hadden geformuleerd: „Hij is Koning van de Joden.” 2. Een van de misdadigers die werd gekruisigd zei tot Hem: Als Gij de Christus zijt, red Uzelf en ons.” Maar Dysmas gaf hem verwijtend ten antwoord: „Ben je helemaal niet bang voor God nu je tot dezelfde straf veroordeeld bent? En wij terecht. Want wij krijgen onze verdiende straf voor onze daden. Maar deze Man heeft niets kwaads gedaan.” En hij zei: „Heere, denk aan mij in Uw koninkrijk.” En Jezus zeide tot hem: „Waarlijk, waarlijk, ik zeg je, heden zul je met Mij in het paradijs zijn.” 11. 1. En het was omstreeks twaalf uur dat er tot drie uur duisternis over het land was want de zon was verduisterd. En het gordijn van de tempel scheurde in tweeën. En Jezus schreeuwde met luide stem: „Abba, baddach ephkid roueli”, wat betekent: „In Uw handen vertrouw ik mijn geest toe.” En toen hij dat gezegd had, gaf Hij de geest. En toen de centurio zag wat er was gebeurd, prees hij God en zei: „Deze Man was rechtvaardig” En al de menigten die naar het schouwspel waren gekomen, sloegen zich op de borst en keerden naar huis terug toen ze hadden gezien wat er had plaatsgevonden. 2. Maar de centurio rapporteerde aan de stadhouder wat had plaatsgevonden. Toen de stadhouder en zijn vrouw dit hadden gehoord, waren ze diep bedroefd en ze aten noch dronken op die dag. En Pilatus liet de Joden komen en zei tegen hen: „Hebben jullie 46 gezien wat er is gebeurd?” Maar ze antwoordden: „Er was een gewone zonsverduistering.” 3. Zijn bekenden stonden op grote afstand met de vrouwen die met hem uit Galiléa waren gekomen en ze zagen deze dingen. Maar een zeker man met de naam Jozef, een raadslid, uit de stad Arimathea, die het Koninkrijk van God verwachtte, ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. En hij haalde het van het kruis, wikkelde het in een schone linnen doek en legde het in een graf uitgehouwen in de rotsen waarin nog nooit iemand had gelegen. Jozef die om het lichaam van Jezus had gevraagd, wordt gevangengezet 12. 1. Toen de Joden hadden gehoord dat Jozef om het lichaam had gevraagd, werd hij gezocht. Dat betrof ook de twaalf mannen die hadden gezegd dat Jezus geen buitenechtelijk kind was, Nikodémus en vele anderen die bij Pilatus naar voren waren gekomen en zijn goede werken hadden bekendgemaakt. Maar allen verborgen ze zich. Slechts Nikodémus verscheen in het openbaar omdat hij een leider van de Joden was. En Nikodémus zei tegen hen: „Hoe zijn jullie de synagoge binnengekomen?” De Joden antwoordden hem: „Hoe komt u in de synagoge? Je staat immers aan zijn kant en wat hem in de komende wereld ten deel zal vallen zal ook jouw deel zijn.” Nikodémus zei: „Uitstekend, uitstekend.” 2. Jozef kwam eveneens te voorschijn en zei tegen hen: „Waarom zijn jullie kwaad op mij nu ik om het lichaam van Jezus gevraagd heb? Kijk, ik heb Hem in mijn nieuwe graf gelegd, Hem in een schone linnen doek gewikkeld en ik heb een steen voor de ingang van het graf gerold. Jullie hebben met de Rechtvaardige niet juist gehandeld omdat je geen berouw hebt dat je Hem gekruisigd hebt, maar hem zelfs met een lans hebben gestoken. 3. Daarop grepen de Joden Jozef en gaven bevel hem tot de eerste dag van de week op te sluiten. Ze zeiden hem: „Het is je bekend dat de tijd

ons ontbreekt om iets tegen u te ondernemen omdat het sabbat wordt. Maar het is u ook bekend dat het je zelfs niet vergund wordt om begraven te worden, maar dat we uw lichaam voor de vogels in de lucht zullen gooien." Jozef zei tegen hen: „Dit is het woord van de hooghartige Goliath die de levende God en de heilige David beledigde. Want God zei door de mond van de profeet: “Mij komt de wrake toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere.” En hij die naar het lichaam niet besneden is maar wel naar het hart, heeft water genomen en waste zijn handen ten overstaan van de zon en zei: “Ik ben onschuldig aan zijn rechtvaardig bloed. Jullie zullen nog zien.” En jullie gaven Pilatus ten antwoord: “Zijn bloed kome over ons en onze kinderen.” Welnu, ik ben bang dat de toorn van God over jullie en jullie kinderen komt zoals jullie hebben gezegd.” 4. Toen de Joden deze woorden hoorden, waren ze inwendig razend. Ze grepen Jozef en sloten hem op in een huis zonder vensters met cipers die voor de deur stonden. En ze verzegelden de deur van het gebouw waar Jozef was opgesloten. En op sabbat gaven de leiders van de synagoge, de priesters en de levieten bevel dat ieder op de eerste dag van de week aanwezig zou zijn in de synagoge. En de hele menigte stond vroeg op om in de synagoge te beraadslagen op welke manier ze hem zouden doden. En tijdens de vergadering gaven ze bevel dat hij op uiterst smadelijke manier naar binnen moest worden gebracht. Toen ze de deur openden, troffen ze hem niet aan En het hele volk was verbaasd en ontsteld omdat ze de zegels onaangetast aantroffen, hoewel Kájafas de sleutel had. En ze durfden niet langer de hand te leggen op hen die bij Pilatus ten gunste van Jezus hadden gesproken. 47 Leden van de wacht komen vertellen dat Jezus in de nacht uit de dood is opgestaan 13. 1. En terwijl ze nog verbaasd over Jozef in de synagoge zaten, kwamen enige leden van de wacht om wie de Joden Pilatus hadden gevraagd in verband met de bewaking van het graf van Jezus. Ze hadden moeten voorkomen dat de leerlingen hem zouden komen stelen. Zij meldden aan de leiders van de synagoge, de priesters en de levieten wat er was gebeurd, namelijk hoe er een enorme aardbeving was geweest en ze een engel uit de hemel hadden zien neerdalen die de steen van de ingang van de rots had weggerold. Hij was er bovenop gaan zitten en hij schitterde als sneeuw en bliksem. „En we waren erg bang en lagen op de grond als doden. En we hoorden de stem van de engel die tot de vrouwen die bij het graf waren gebleven, zei: “Wees niet bang ik weet dat jullie Jezus zoeken die gekruisigd is. Hij is niet hier. Hij is verrezen zoals hij heeft gezegd. Komt en ziet de plaats waar de Heere heeft gelegen. En ga vlug aan Zijn leerlingen vertellen dat Hij is verrezen van tussen de doden en dat Hij in Galiléa is.” 2. De Joden vroegen: „Met welke vrouw heeft Hij gesproken?” De leden van de wacht antwoordden: „We weten niet wie het waren.” De Joden zeiden: „Hoe laat?” De leden van de wacht zeiden: „Om middernacht.” De Joden zeiden: „En waarom hebben jullie de vrouwen niet gearresteerd?” De leden van de wacht zeiden: „We waren doodsbang en gaven alle hoop op het daglicht ooit nog te zien. Hoe zouden we ze dan hebben kunnen grijpen?” De Joden zeiden: „Zo waarachtig als de Heere leeft, we geloven jullie niet.” De leden van de wacht zeiden tegen de Joden: Jullie hebben zoveel tekenen van die Man gezien zonder te geloven, hoe zouden jullie ons dan geloven? Terecht hebben jullie gezworen: “Zo waarachtig als de Heere leeft”, want Hij leeft inderdaad.” De leden van de wacht zeiden verder: „We hebben gehoord dat jullie de man die om het lichaam heeft gevraagd, hebben opgesloten en dat jullie de deur verzegeld hebben en dat jullie hem niet hebben aangetroffen toen jullie die openmaakten. Als jullie ons Jozef geven dan geven we jullie Jezus.” De Joden zeiden: „Jozef is naar zijn eigen stad gegaan.” En de leden van de wacht zeiden tegen de Joden: „Jezus is verrezen, zoals we van de engel hebben gehoord, en Hij is

nu in Galiléa." 3. Toen de Joden dit hoorden, werden ze erg bang en zeiden: „Laten we oppassen dat dit verslag niet bekend wordt en ieder zich tot Jezus bekeert." En de Joden beraadslaagden en boden een grote som geld aan en gaven die aan de soldaten van de wacht met de woorden: „Vertelt dat toen jullie sliepen „s nachts Zijn discipelen zijn gekomen en Hem hebben weggenomen. En als dit bekend wordt bij de stadhouder zullen we hem aanspreken en zorgen dat jullie geen moeilijkheden krijgen." Dat deden zij en zij vertelden wat hun was voorgezegd. Sommige Joden uit Galilea komen vertellen dat ze Jezus hebben gezien 14. 1. Fineës, een priester, Adas, een leraar en Angaeüs, een leviet kwamen uit Galiléa naar Jeruzalem en zeiden de leiders van de synagoge, de priesters en de levieten: „We hebben Jezus en Zijn discipelen zien zitten op de berg met de naam Mamilch. En Hij zei tegen Zijn discipelen: “Ga door de hele wereld en predikt de hele schepping. Wie heeft geloofd en is gedoopt, zal gered worden, maar die niet heeft geloofd, zal worden veroordeeld. En deze tekenen zullen de gelovigen begeleiden: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven, zij zullen in nieuwe tongen spreken, zij zullen slangen opnemen, en zij zullen alles wat dodelijk is drinken en het zal hen niet schaden, zij zullen de handen leggen op zieken en die zullen genezen.” En terwijl Jezus met Zijn leerlingen sprak, zagen wij dat Hij in de hemel werd opgenomen." 2. Toen zeiden de oudsten, de priesters en de levieten: „Geeft de God van Israël de eer 48 en spreekt openlijk uit of je de dingen die je hebt beschreven werkelijk hebt gehoord en gezien." Wie het hen verteld hadden, zeiden: „Zo waarlijk de Heere God van onze vaders Abraham, Izaák en Jacob leeft, dit hebben we gehoord en we hebben gezien dat Hij in de hemel werd opgenomen." De oudsten, priesters en de levieten zeiden tegen hen: „Zijn jullie gekomen om ons dit te vertellen of om een gebed aan God op te dragen?" Ze antwoordden: „Om een gebed op te dragen." De oudsten, de opperpriesters en de levieten zeiden hun: „Indien jullie zijn gekomen om een gebed aan God op te dragen wat heeft dit geklets in het bijzijn van het volk dan voor zin?" Fineës, de priester, Adas, de leraar en Angaeus, de leviet zeiden tot de leiders van de synagoge, de priesters en de levieten: Als de woorden die we zeiden over wat we gehoord en gezien hebben zonde zijn, let op: we staan voor u. Doet met ons wat u goed dunkt." En ze namen de wet en bezwoeren hen dit aan niemand te vertellen. En ze gaven hun eten en drinken en zetten hen de stad uit na hun geld en drie metgezellen meegegeven te hebben. Ze lieten hen naar Galiléa vertrekken. En ze gingen in vrede weg. 3. Maar toen die mannen naar Galiléa vertrokken waren, kwamen de opperpriesters, de leiders van de synagoge en de oudsten samen in de synagoge. Ze sloten de deur en hieven een lange klaagzang aan en zeiden: „Waarom is dit teken aan Israël geschied?" Maar Annas en Kajafas zeiden: „Waarom zijn jullie in de war? Waarom huilen jullie? Weet je niet dat Zijn leerlingen veel geld aan de wacht bij het graf hebben gegeven en hen lieten zeggen dat een engel van de Heere neerdaalde en de steen wegrolde van voor de deur van het graf?" Maar de priesters en de oudsten antwoordden: „Laat het zo zijn dat de leerlingen het lichaam hebben gestolen. Maar hoe kwam Zijn ziel weer in het lichaam zodat Jezus nu in Galiléa verblijft?" Hoewel ze nauwelijks in staat waren hierop een antwoord te geven zeiden ze: „Het is ons niet geoorloofd een heiden te geloven." Een voorstel van Nikodémus 15. 1. En Nikodémus ging voor de Raad staan en zei: „Het is waar wat jullie zeggen. Jullie weten, volk van de Heere, dat de mannen die van Galiléa kwamen, godvrezend en mannen van eer zijn, dat ze hebzucht haten en vredelievend zijn. Ze hebben onder ede verklaard: “We zagen Jezus op de berg Mamilch met Zijn discipelen; Jezus heeft tot hen gezegd wat u van hen hebt gehoord en ze zagen dat Hij in de hemel werd opgenomen." Niemand vroeg hen op welke

manier hij opgenomen was. Het is immers net zoals ons het boek van de Heilige Schriften zegt: „Elia werd ook opgenomen in de hemel en Elisa heeft met een luide stem geroepen en Elia wierp zijn mantel van schapenvacht op Elisa die hij vervolgens op de Jordaan gooide. Hij stak de rivier over en ging naar Jericho. Toen kwamen de zonen van de profeten hem tegen en zeiden: “Elisa, waar is uw meester?” En hij zei dat hij was opgenomen in de hemel. Maar ze zeiden tegen Elisa: “Heeft misschien een geest hem weggenomen en hem op een van de bergen gegooid? Laten we onze slaven meenemen en hem gaan zoeken.” En ze haalden Elisa over en hij ging met hen mee. En ze zochten hem drie dagen en ze vonden hem niet en toen wisten ze dat hij opgenomen was. Welnu, luister naar mij. Laten ook wij gezanten zenden naar alle bergen in Israël en gaan kijken of de Christus misschien gegrepen is door een geest en op een van de bergen gegooid is.” En met dit voorstel konden ze allen instemmen. En ze zonden gezanten naar alle bergen in Israël. Ze zochten naar Jezus en vonden hem niet. Maar ze vonden wel Jozef van Arimathea maar ze durfden hem niet aan te houden. 2. En ze deden verslag aan de oudsten, de priesters en de levieten en zeiden: „We hebben elke berg in Israël bezocht en hebben Jezus niet gevonden maar wel Jozef in 49 Arimathea.” Toen ze over Jozef hoorden, waren ze blij en prezen de God van Israël. En de leiders van de synagoge en de priesters en de levieten pleegden overleg hoe ze Jozef zouden kunnen ontmoeten. Ze namen een papyrusrol en schreven het volgende aan Jozef: „Vrede zij met je. We weten dat we tegen God en u gezondigd hebben en we hebben de God van Israël gebeden dat ge u zou verwaardigen om naar uw vaders en kinderen te komen omdat we allemaal droevig zijn. Want toen we de deur openden, hebben we u niet gevonden. We weten dat wij boze plannen tegen u beraamden maar de Heere heeft u geholpen en de Heere zelf heeft ons plan tegen u, eerwaarde vader Jozef, zelf verijdeld.” 3. En ze kozen uit heel Israël zeven mannen uit, vrienden van Jozef, met wie Jozef zelf bekend was; en de leiders van de synagoge, de priesters en de levieten zeiden tegen hen: let op! Indien hij onze brief aanneemt en leest, weet je dat hij met jullie naar ons toe zal komen. Maar als hij hem niet leest dan weet je dat hij kwaad is op ons. Groet hem dan in vrede en komt naar ons terug.” En ze zegenden de mannen en lieten hen gaan. En de mannen kwamen bij Jozef en bogen zich voor hem neer zeiden hem: „Vrede zij met u.” Hij antwoordde: „Vrede met jullie en heel het volk Israël.” Ze gaven hem de brief. Jozef nam de rol, las de brief en kuste die. Hij zegende God en zei: „Gezegend zij de Heere God die de Israëlieten heeft bevrijd van het vergieten van onschuldig bloed. En gezegend zij God die Zijn engel zond en mij onder zijn vleugels beschermde.” En hij zette een tafel voor hen klaar en ze aten en dronken en ze legden zich daar te ruste. 4. De volgende morgen stonden ze vroeg op en baden. En Jozef zadelde zijn ezel en ging met de mannen mee en ze kwamen in de heilige stad Jeruzalem. En het hele volk kwam Jozef tegemoet en riep: „Kom in vrede.” En hij zei tot al het volk: „Vrede zij met jullie.” En heel het volk kuste hem. Het volk bad met Jozef en was buiten zichzelf dat ze hem zagen. En Nikodémus ontving hem in zijn huis en richtte een grote ontvangst aan. Hij nodigde Annas en Kájafas, de oudsten, de priesters en de levieten uit in zijn huis en ze waren blij en aten en dronken met Jozef. En na het zingen van lofliederen ging iedereen weer naar huis; maar Jozef bleef in het huis van Nikodémus. 5. En op de volgende dag, de dag voor de sabbat, stonden de leiders van de synagoge, de priesters en de levieten vroeg op en gingen naar het huis van Nikodémus. Nikodémus kwam hen tegemoet en zei: „Vrede zij met jullie.” Ze antwoordden: „Vrede zij met u, met Jozef, met uw hele huis en met dat van Jozef.” En hij ontving hen in zijn huis. De hele vergadering ging zitten en Jozef zat tussen Annas en

Kajafas in. En niemand durfde iets tegen hem te zeggen. En Jozef zei: „Waarom heb je mij uitgenodigd?“ En ze gaven Nikodémus een wenk om tot Jozef te spreken. Nikodémus opende zijn mond en zei Jozef: „U weet dat de eerwaarde leraren, priesters en levieten van u iets willen vernemen.“ Jozef antwoordde: „Vraag maar.“ En Anna en Kájafas namen de wet en bezwoeren Jozef en zeiden: „Geef eer aan de God van Israël en belijd Zijn Naam. Want ook Achan pleegde geen meened toen hij de eed aflegde voor de profeet Jozua maar hij zei hem alles en liet niets voor hem achter. Daarom mag u ook voor ons geen woord achterhouden.“ Jozef antwoordde: „Ik zal niets voor jullie achterhouden.“ En ze zeiden hem: „We waren zeer verdrietig dat u het lichaam van Jezus vroeg en je het wikkelde in een schoon linnen kleed en het in een graf legde. En daarom namen we je in bewaring in een huis zonder vensters en sloten je op, verzegelden de deur; en plaatsten wachtposten op de plaats waar je was opgesloten. En op de eerste dag van de week openden we het huis en hebben je niet gevonden; en we waren zeer verdrietig en al het volk van de Heere was verbaasd tot op gisteren. Welnu, vertel ons wat er is gebeurd.“ 6. En Jozef zei: „Op de dag voor de sabbat hebben jullie mij opgesloten om ongeveer 50 vier uur en ik bleef daar de hele sabbat. En middernacht, toen ik stond te bidden, werd het huis waarin jullie mij hadden opgesloten bij de vier hoeken opgenomen en ik zag als het ware een bliksemschicht voor mijn ogen. Ik viel vol angst op de grond. En iemand nam mij bij de hand en trok mij omhoog van de plaats waar ik was gevallen en vocht vloeide van mijn hoofd tot mijn voeten als water en de reuk van zalfolie kwam in mijn neus. En hij veegde mijn gezicht af, kuste mij en zei tegen me: “Wees niet bang, Jozef. Open je ogen en kijk wie er met je spreekt.” Ik keek op en zag Jezus. Ik beefde, ik dacht dat het een spook was en ik zei de gebeden op. En Hij deed het ook. Nu is het zo, zoals jullie weten, dat een spook onmiddellijk wegvlucht, indien hij iemand tegenkomt die hij de gebeden hoort zeggen. Maar toen ik zag dat hij ze ook zei, zei ik: “Rabbi Elia “ Hij zei: “Ik ben Elia niet.” En ik zei Hem: “Wie bent U, Heere?” Hij antwoordde: “Ik ben Jezus, om wiens lichaam je hebt gevraagd bij Pilatus, en je wikkelde mij in schoon linnen, je legde een doek op mijn gezicht en je legde mij in je nieuwe graf. Jij rolde een grote steen voor de deur van de rots.” En ik vroeg Hem die tegen mij sprak: “Laat mij de plaats zien waar ik U heb gelegd.” En Hij nam mij mee en toonde mij de plaats waar ik Hem had gelegd. En de linnen doek lag daar en ook de doek die op Zijn gezicht had gelegen. Toen begreep ik dat het Jezus was. En Hij nam mij bij de hand en zette mij in het midden van mijn huis, met de deuren dicht, en bracht mij naar mijn bed en zei me: “Vrede zij met u.” Toen kuste Hij mij en zeide tot mij: “Ga veertig dagen je huis niet uit. Want zie, Ik ga naar Mijn broeders in Galilea.” De leiders van het volk tonen berouw 16. 1. En toen de leiders van de synagoge, de priesters en de levieten deze woorden van Jozef hadden gehoord, werden ze als doden, vielen op de grond en vastten tot drie uur „s middags. En Nikodémus en Jozef zeiden tegen Annas en Kájafas, de priesters en de levieten: „Staat op, gaat op je benen staan en versterkt jezelf, want morgen is het de sabbat van de Heere.“ En ze stonden op en baden God, aten en dronken en ieder ging naar zijn eigen huis. 2. En op sabbat zaten onze leraars, de priesters en de levieten en vroegen aan elkaar: „Wat was dat toch voor een kwaadaardigheid die over ons gekomen is? Want we kennen zijn vader en moeder.“ Levi de leraar zei: „Ik weet dat zijn ouders God vrezen, de gebeden niet veronachtzamen en de tienden driemaal per jaar betalen. Toen Jezus geboren was, brachten zijn ouders hem naar deze plaats en gaven God onder andere brandoffers. En de grote leraar Simeon nam Hem in zijn armen en zei: “Heere, laat nu Uw dienaar gaan in vrede in overeenstemming met Uw woord, want mijn ogen hebben Uw heil gezien dat U bereid hebt voor alle

volken, licht als openbaring voor de heidenen en luister voor Uw volk Israël." En Simeon zegende hen en zei tegen Maria: "Ik geef u goede berichten aangaande dit Kind." En Maria zei: "Goede, mijnheer?" En Simeon zei haar: "Goede. Zie, dit Kind is gesteld als een val en opstanding voor velen in Israël en als een teken dat weersproken zal worden; en een zwaard zal door uw ziel gaan en de gedachten van vele harten zullen aan het licht komen." 3. Zij zeiden tegen Levi, de leraar: „Hoe weet je dat“ Levi gaf hen ten antwoord: „Weet je niet dat ik de wet van hem geleerd heb?“ De Raad zei hem: „Wij willen je vader zien.“ En ze zonden een bode naar zijn vader. Toen ze hem ondervraagden zei hij tot hen: „Waarom geloofden jullie mijn zoon niet? De gezegende en rechtvaardige Simeon heeft hem de wet geleerd.“ De Raad zei: „Rabbi Levi, is het waar wat je hebt gezegd?“ Hij antwoordde: „Het is waar.“ Toen zeiden de leiders van de synagoge, de priesters en de levieten onder 51 elkaar: „Vooruit, laten we boden naar Galiléa zenden en wel naar de drie mannen die naar ons toe kwamen en ons vertelden wat hij onderwees en van Zijn hemelvaart en laten ze ons vertellen hoe ze hem opgenomen zagen worden.“ Daar waren ze het allemaal mee eens. Ze zonden de drie mannen die al eerder naar Galiléa waren gegaan met hen en zeiden hun: „Zeg tegen Rabbi Adas en Rabbi Fineës en Rabbi Angaeus: „Vrede zij met jullie en allen die met jullie zijn.“ Daar er een belangrijk onderzoek plaatsvindt in de Raad, zijn we naar jullie toegestuurd om u uit te nodigen naar de heilige plaats Jeruzalem.“ 4. En de mannen gingen naar Galliër en vonden hen terwijl ze zaten en zich bezighielden met de wet en groetten hen met vrede. En de mannen die in Galliëa waren, zeiden tegen hen die naar hen toegekomen waren: „Vrede zij heel Israël.“ Ze antwoordden: „Vrede zij met ulieden.“ En verder zeiden ze hen: „Waarom zijn jullie gekomen?“ Zij die gezonden waren, antwoordden: „De Raad nodigt jullie uit naar de heilige stad Jeruzalem.“ Toen de mannen hoorden dat ze door de Raad waren uitgenodigd, baden ze God, zaten met de mannen aan tafel en aten en dronken. Toen stonden ze op en kwamen in vrede naar Jeruzalem

Ondervraging door de Joodse Raad 5. En de volgende dag zat de Raad in de synagoge en ondervroeg hen met de woorden: „Hebben jullie inderdaad Jezus zien zitten op de berg Mamilch terwijl hij Zijn elf discipelen onderwees? En heb je gezien dat Hij werd opgenomen?“ En de mannen gaven hen ten antwoord: „Wij hebben gezien dat Hij werd opgenomen zoals wij jullie gezegd hebben.“ 6. Annas zei: „Haal ze uit elkaar en laten we kijken of hun verhaal overeenstemt.“ En ze haalden ze uit elkaar. En ze riepen eerst Adas en vroegen hem: „Rabbi, hoe zag je Jezus opgenomen worden?“ Adas antwoordde: „Toen hij op de berg Mamilch zat en zijn leerlingen onderwees zagen we dat een wolk Hem en Zijn leerlingen overschaduwde. En een wolk droeg hem omhoog naar de hemel en Zijn leerlingen lagen met hun gezicht op de grond.“ Toen riepen ze Fineës, de priester en vroegen hem ook: „Hoe zag je Jezus opgenomen worden?“ En hij zei hetzelfde. En vervolgens vroegen ze Angaeüs en hij zei ook hetzelfde. Toen zeiden de leden van de Raad: „De wet van Mozes bepaalt: “Op grond van het getuigenis van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan.” Buthem de leraar zei: „Er staat in de wet geschreven: “Henoeh leefde met God en was niet meer want God nam hem op.” Jaïrus de leraar zei: „We hebben ook gehoord over de dood van de heilige Mozes en daarvan is ons niets bekend, want er staat in de wet van God geschreven: “En Mozes stierf zoals de mond van God had besloten en niemand kent zijn graf tot op vandaag.” En Rabbi Levi zei: „Waarom zei Rabbi Simeon toen hij Jezus zag: “Zie, dit kind is gesteld als een val en opstanding voor velen in Israël en als een teken dat weersproken zal worden?“ En Rabbi Izak zei: „Er staat in de wet geschreven: “Zie ik zend Mijn boodschapper voor uw aangezicht. Hij zal jullie voorgaan om u op elke

goede weg te bewaren. Want daarover is Mijn Naam uitgeroepen.” 7. Toen zeiden Annas en Kájafas: „Terecht heb je gezegd wat in de wet van Mozes is geschreven dat niemand van de dood van Henoch weet en niemand de dood van Mozes heeft vermeld. Maar Jezus moest verantwoording afleggen voor Pilatus. Wij zagen hoe Hij slagen kreeg en in het gezicht gespuwd werd; dat de soldaten Hem een doornenkroon opzetten; dat Hij werd gezeseld en door Pilatus werd veroordeeld en toen werd gekruisigd op de Hoofdschedelplaats en twee misdadigers met hem. Hem werd azijn en gal te drinken gegeven en Longinus de soldaat stak in zijn zijde met een 52 speer. Onze eerwaarde vader Jozef vroeg om Zijn lichaam. En Hij is verrezen zoals Hij heeft gezegd, net zoals de drie leraars verklaren: “We zagen dat Hij werd opgenomen in de hemel.” En Rabbi Levi getuigde openlijk dat Rabbi Simeon had gezegd: “Zie dit Kind is gesteld als een val en opstanding voor velen in Israël en als een teken dat wedersproken zal worden.” En alle leraars zeiden tegen het hele volk van de Heere: Als dit van de Heere is geweest en het is wonderlijk in onze ogen dan zult u zeker weten, o huis van Jacob, dat er is geschreven: “Vervloekt is ieder die aan een boom hangt.” En een andere plaats leert: “De goden die de hemel en de aarde niet gemaakt hebben zullen vergaan.” En de priesters en de levieten zeiden tegen elkaar: „Als Zijn herinnering nog vijftig jaar zal bestaan, zal Hij voor eeuwig regeren en voor Zichzelf een nieuw volk scheppen.” Toen waarschuwden de leiders van de synagoge, de priesters en de levieten heel Israël: „Vervloekt is de mens die zal vereren wat mensenhand heeft gemaakt en vervloekt is de mens die het schepsel aanbidt boven de Schepper.” En het volk zei: „Amen, Amen.” 8. En het hele volk prees de Heere God en zong: “Gezegend is de Heere die aan het volk van Israël rust heeft gegeven in overeenstemming met alles wat Hij heeft gesproken. Niet één woord van al het goede dat hij beloofde aan zijn dienaar Mozes is niet uitgekomen. Moge de Heere onze God met ons zijn zoals Hij was met onze vaders. Moge Hij ons niet verlaten. Moge Hij niet ophouden om onze harten tot zich te keren zodat we op al Zijn wegen gaan en Zijn geboden en wetten onderhouden die Hij onze vaders heeft gegeven. En de Heere zal Koning zijn over de hele aarde op die dag. En er zal één God zijn en Zijn naam zal één zijn: onze Heere onze Koning.¹⁰ Hij zal ons redden. Er is niemand als Gij, o Heere Gij zijt groot, Heere en groot is Uw Naam. Genees ons, Heere, door Uw macht en we zullen genezen zijn. Red ons, Heere, en we zullen gered zijn. Want we behoren bij U en zijn Uw erfdeel. De Heere zal zijn volk niet verlaten om Zijn grote Naam want de Heere is begonnen ons tot Zijn volk te maken.” Toen ze allen deze lofprijzing hadden gezongen gingen ze weg, ieder naar zijn huis, God prijzend. Want Hem komt de glorie toe voor eeuwig. Amen.